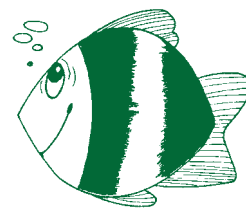

de colores

– az esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

Mi következik az irgalmasság után?

Kedves cursillós testvérem! Az irgalmasság szent évét ültük meg ebben az évben, sok lelki élménnyel, sokat elmélkedve az isteni irgalmasságról. Vajon mi következik az irgalmasság után? Ha azt mondom, hit, remény: mindenki vágja rá, hogy szeretet.

Vajon van ilyen hármasság az irgalomra is Pál apostolnál? Az ősz folyamán, a plébániai bibliaórákon Pál apostol pasztorális leveleit vettük. Ezért forog az eszemben a köszöntés, ahogyan Pál apostol a második Timóteus levélben üdvözli szeretett fiát: „Kegyelem, irgalom és béke az Atyaistentől, és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól!”

Tehát Pál felsorolásában az irgalmat a béke követi. A béke pedig igen aktuális mindannyiunk számára. Tudok-e belső békét teremteni a lelkemben, hogy befogadjam a békét, melyet Jézus hozott el a földre? Erről szól számomra advent. Találkoztam-e életemben Jézus békéjével, megszületett-e lelkekben a béke országa? Erről is szól karácsony. És ne feledjük január első napja Szűz Mária Istenanyasága ünnepe, de a béke világnapja is. Az újév arról kell szóljon, hogyan lehetek a béke követe a világban. A bennem megszületett békét, a 4B módszert is alkalmazva meg tudom-e osztani másokkal.

Cantalamessa atya a Vatikán szónoka. A tavalyi évben a vatikáni munkatársaknak tartott adventi lelkigyakorlaton a béke témáját bontotta ki. A három pénteki elmélkedésének a témái a következők voltak: Az első elmélkedése – „A béke Isten adomá-

nya – Jézus Krisztusban”. A második szentbeszéd témája: „A béke feladat, amiért meg kell dolgozni”, a harmadiké pedig: „A lélek benső békéje a Szentlélek gyümölcse”.

És a témaválasztást ő így fogalmazta meg: „Emberek milliárdjainak a szívében ma a legerősebb kiáltás a béke szava.”

Próféták egész sora jelzi, hogy Isten új és örök szövetsége olyan békét készít, mely kiárad minden emberre. Izajás ad ennek gyönyörű konkrét formát: „Ők majd ekevassá kovácsolják kardjukat, és lándzsájukat szőlőmetsző kéréssé. Nemzet nem emel kardot nemzet ellen, és nem tanul többé hadviselést” (Iz 2,4). Ez a béke köszönt ránk az Újszövetségben a Megváltó születésével, hiszen már születésekor angyalok hirdetik: „Békesség a földön azoknak, akiket az Isten szeret” (Lk 2,14). Ezt a békét ígéri Jézus az utolsó vacsora termében: „Az én békémet adom nektek” (Jn 14,27) és ezzel a békével köszön ránk rögtön a föltámadása után: „Shalom, Béke veletek!”.

Sokszor hallani úgy az idősebb nemzedéktől a fiatalabbak felé: tombolják csak ki magukat, aztán ha megállapodtak, majd házasságot kötnek, családot alapítanak. És ez a kor egyre kevésbé akar eljönni, kitolódik, és azt tapasztaljuk, akinek nem volt meg az isteni béke fiatalkori szívében, nagy valószínűséggel a válás útjára lépve középkorúan is keresi önmagát, és nem találja. És mi van az idősebbekkel? Téved, aki azt hiszi, hogy élete alkonyának közeledtével a béke magától beköszönt hozzá. Abban bízni,

Tartalom

Mi következik az irgalmasság után? (Horváth Zoltán atya)	1	Alapítványi beszámoló (Pallos Zsuzsa)	7
„Bátorság, kelj föl, téged hív!” – az országos ultreyáról (Várdai Judit és a résztvevők)	2	A 2017. évi cursillók időpontjai	8
Az előcursillo éve gondolatához (Fabók Ildikó)	4	Vezetők iskolája – 2017. 1. félévi időpontok	9
V. Világultreya Fatimában (Szieberth Máté)	4	Előfizetés a De Colores újságra (Pallos Zsuzsa)	9
Cursillón voltunk – A 91. női, a 86., 87. férfi cursillo és a 3. női cigány cursillo beszámoló	5	Rendszeres régiós találkozók időpontjai	10

hogy imádságos lelki élet, és közösség nélkül megtaláljuk a békét, annyi mint a sivatagban vizet remélni. Csak akkor lesz békénk, ha végleg felhagyunk azzal, hogy másokat kritizáljunk. Az egész világot teljesen a sajátunknak kell éreznünk, sőt felölsek is vagyunk érte.

Avilai Nagy Szent Teréz mondja: „A szent béke akkora bátorságot önt a lélekbe, hogy az kész hadat tüzenni a világ összes párthíveinek anélkül, hogy lelki békéje és biztonsága megrendülne. Ó mily boldogság, ha valaki részesült ebben a kegyelemben!”

2016. október 8-án Nagykanizsán országos találkozóra, ultreyára gyűltek össze az ország Cursillo közösségének tagjai.

A Cursillo Mozgalom 1989 óta van jelen hazánkban. A cursillót végzetek közül mintegy 350-en voltunk jelen a nagykanizsai Jézus Szíve-templomban. A köszöntő után Székely János püspök atya, a magyarországi Cursillo lelkivezetője elmélkedett a hiteles apostolkodásról:

Jézus szeretetét közvetítjük egymás felé. A személynek – személyhez szóló meghívása a Jézus felé vezető útra – a barátságon keresztül lehetséges. Szív szól a szívhez.

A hitelességhez először is magunkat kell jól karban tartani. Ha Őbenne élünk, akkor tudjuk Őt sugározni. Mint ahogy a szülők akkor adják a legtöbbet a gyermekeiknek, ha egymást szeretik, Jézus szeretetét is csak akkor tudjuk továbbadni, ha Őbenne, Ővele élünk.

Eduardo Bonnin, a Cursillo alapítója szerint „a Cursillo annyiban mozgalom, amennyire az ember mozog.” Mozog Krisztus felé.

Apostolkodásunk legfontosabb része, hogy Jézusnak beszélünk a testvéreinkről. Csak utána beszélhetünk a testvéreinknek Jézusról. Az imának nagyon fontos a szerepe az életünkben. Aki imádkozik, az boldogabb és egészségesebb.

Számomra Jézus békéjének alapja az Istennel való bensőséges kapcsolat, egy bensőséges életközösség Jézussal. És Jézus annak adja meg azt a békét, aki kész elfogadni a Szentlélek vezetését, és a Lélek világosságában cselekszik. Ez a béke nem fog felmenteni a küzdelmek, a szenvedések alól, viszont megadja a bátorságot ahhoz, hogy félelem nélkül, sőt, ha szükséges, akkor a kemény küzdelmek árán is, erősek maradjunk hitünkben.

Egy francia eucharisztikus imával imádkozunk mi is a békéért, önmagunk és a világ békességéért!

„Úr Jézus Krisztus, te vagy minden ember békéje; akik téged megtalálnak, nyugalmat találnak; akik elhagynak téged; azokat a legengesztelhetlenebb bajok sújtják. Kérünk, hogy soha ne adjunk neked Júdas – békecsókot! Add meg nekünk azt a békét, melynek szétárasztására parancsot adtál apostolaidnak. Add meg, hogy földi életünk idején az Egyház a béke emberét találja meg bennünk. Segíts, hogy dicsérhessük jószágodat, és hogy egy napon részesülhessünk az örök boldogságban.”

Így legyen az Úr mindannyiunkkal!
De Colores!

Horoáth Zoltán plébános, Újpest

„Bátorság, kelj föl, téged hív!” (Mk 10,49)

A barátságunk felajánlása nem taktika, hanem életforma. Azt szeretnénk, ha testvérünk találkozna Krisztussal, és utána rábízunk, hogy Jézus mire indítja őt.

A szentmise előtt négy testvérünk tanúságtételükben arról beszéltek, hogy mit jelent életükben az Úr személyes meghívása.

A szentmise főcelebránsa, Székely János püspök atya mellett hat római és egy görög katolikus atya szolgált.

Szűcs Imre atya, a Kaposvári egyházmegyei Cursillo lelkivezetője a nap motójáról – „Bátorság, kelj föl, téged hív!” (Mk 10,49) – prédikált: Bartimeust egy közösség biztatja, hogy Jézus hívására bátran lépjen elő. Az igazi szabadságunkat, bátorságunkat a Jézus felé tartó utunkon kell megélnünk. A XXI. század a tettek százada; a cselekedeteinkkel, apró jótetteinkkel mutassuk meg Jézust a környezetünkben.

A délutánt kiscsoportos beszélgetéssel, majd közösségi megosztással, áldással zártuk.

Erőt adó élmény volt a találkozásokban, a mosolyokban, az őszinte beszélgetésekben, az Eucharisztia közös ünneplésében. A Kaposvári Egyházmegyében 2009-ben volt az első férfi, majd női cursillo. Mára aktív, összetartó, nyitott közösséggé váltak. Örömmel tapasztaltuk meg azt a sze-

retetet, barátságot, amivel készültek fogadásunkra, vártak bennünket.

Jövőre ismét találkozunk!
De Colores!

Várdai Judit

A résztvevők élményei:

Nagyszerű volt, nagyon tartalmas a nagykanizsai országos ultreya. Egyetlen gondolatot szeretnék veletek megosztani.

Az ultreya jelmondata a Szentírásból idézett mondat Bartimeus meggyógyítása történetéből: „Kelj föl, téged hív!”. Szűcs Imre atya felhívta a figyelmünket arra, hogy nem Jézus hívta a vak koldust, hanem a „tömeg”, a többi ember. A történetet mindannyian ismerjük. Mi vagyunk a „többiek”, nekünk kell hívni az embereket Jézus gyógyító erejéhez, hatásához, segítségéhez.

Bátran legyünk a „többiek”!
De Colores!

Melinda

Péntek este beszélünk Melindával, hogy reggel 5 óra körül kellene Újpestről indulnunk (ami teljesen természetes, hiszen messzire mentünk), és én akkor nagyon megrémültem a korai keléstől.

Akkor még nem tudtam, hogy mekkora ajándékot fogunk kapni ezzel a találkozással. Reggel örömmel láttam viszont a buszon a vezetőik iskolájából jól ismert arcképeket, no meg persze az innét, Újpestről jövő kilenc cursillós társamat. Jó hangulattal indultunk neki a hosszú útnak.

Mikor megérkeztünk, a nagykanizsaiak nagyon nagy szeretettel fogadtak. Hihetetlen mennyiségű és finomságú süteménnyel és nagyon jó kávéval. No meg annyi mosollyal – ami egész nap fáradhatatlanul megmaradt –, hogy alig győztük befogadni.

A templomban Székely János püspök atya előadását hallgattuk meg először, a helybéli Szűcs Imre atya meleg köszöntő szavai után. A kb. 350 főnyi vidéki, fővárosi, katolikus, református, erdélyi stb. cursillós testvér szinte lélegzet-visszafojtva hallgatta János atya beszédét.

Amelyből megtudtuk, hogy az apostolkodás a térdeinkkel indul. Sokat-sokat imádkozunk, beszéljünk a szereteteinkről Jézusnak, vigyük a szereteteinket Jézus elé. Ahogyan egy apa akkor adhat a legtöbbet a gyermekének, ha szereti a feleségét, és egy anya akkor adhat a legtöbbet a gyermekének, ha szereti a férjét. Mert ezt a szinte tapintható szeretetet a gyermekek érzik, és így teljesedhet be a növekvésük.

Fontos az is, hogy tegyük rendbe a magunk életét Jézussal („Gyújtsunk világosságot magunkban, hogy el ne botoljanak körülöttünk társaink!”), mert akkor kifele is világítani fogunk, és magától rendeződnek körülöttünk a kapcsolataink, problémáink. Hiszen csak a belül rendbe lévő ember tud kifele adni. Ha szívünk közepébe helyezzük Jézust, akkor tudunk adni.

Kimutatott tény, hogy az imádkozó, hívő ember immunrendszere is erősebb, és életkoruk is hosszabb, a nem hívő társaiéhoz képest.

Majd beszélt arról az atya, hogy az apostolkodás során a másik lelkét kell megszólítani, melyhez fontos, hogy megfogjuk a másik kezét, meghalljuk szavát és nyitott szívvel megértjük a problémáját.

Ezután négy tanúságtevő következett. Azt gondoltam, nehéz dolguk lesz megszólalni a püspök atya után. Egyszerűséggel, őszinteséggel, nagy hittel mutatnak be, hogyan működött Jézus Krisztus elhívása és szeretete életükben. Szerintem mindannyiunkra nagy hatással voltak.

A szentmisét Szűcs Imre atya mutatta be, másik öt atyával együtt. Jó humorral, a saját életéből vett példákkal tárta elénk papi életét és annak nehézségeit. Majd beszámolt arról, hogy a cursillós munkálkodása során hogyan tapasztalta meg Jézus működését a hívek szívében.

A nap folyamán a szép énekekről, jó zenéről, nagy átéléssel és jó hangulattal a Magvető helybéli együttes gondoskodott.

A Piarista Gimnáziumban kapott finom és bőséges ebéd után következett a kiscsoportozás. Ahol sokat épülhettünk társaink őszinte, alázatos beszámolóiból, Jézus működéseiből a szívünkben. Majd a templomban mind a 34 kiscsoportból egy mondatos összegzés következett, sok-sok cursillós közös énekléssel színesítve.

Az egész napot áthatotta az egységesen mindenkiből áradó szeretet, összetartozás öröme, egyszerűség, alázatosság, mély hit, és a mindenkiben működő Isten kegyelme. Mindenki olyan közvetlenséggel tudtam beszélgetni, mintha már régóta ismertük volna egymást. Hihetetlen nagy ajándék volt ez a nap!

Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek, akik ezt lehetővé tették számunkra!
De Colores!

Nabilek Ágnes

Mi nagyon jól éreztük magunkat, sokat kaptunk az országos ultreyán. A megérkezés-kor megragadt, hogy milyen örömmel és nagy készülődéssel vártak bennünket, a sütit pedig felejthetetlenek voltak. Így teli hassal indulhattunk a programra a templomba. Jó érzés volt látni, ahogy özönlött a tömeg a templom felé, meg is töltöttük. A helyi zenész csapat nagyon profi volt, sok hangszerezen játszottak, teljesen betöltötte a csodálatos zene a templomot, ami nagyon emelte az ünnep hangulatát.

János atya tanúságtétele most is hatalmas élmény volt, nagyon szeretjük őt hallgatni, annyira hiteles és magával ragadó. Többen használták is a zsebkendőt a történeteit hallván. Imre atya példái is nagyon találóak voltak és a másik négy tanúságtétel is. Csomót biztosan többen ismeritek, ő volt az egyik tanúságtévő. De jó lenne, ha sokan követnék a példáját, dolgozik is rajta keményen, ezt a feladatot kapta János atyától.

A mise végén szerencsénk volt, hogy még tudtunk maradni, mert későbbi tur-

nusban ebédeltünk. A Magvető zenekar még játszott néhány dalt, és elénekelték János atyának a magvető áldást, ami nagyon gyönyörű és megható volt, valamint az is, ahogy ezt János atya megköszönte.

Az utcán, majd a templom előtt is spon-tán énekeltünk, sok járókelő figyelemmel kísérte, és érezhették, hogy valami történik a városukban. Imre atya is utalt rá a szentbeszédben, hogy biztos benne, hogy az utcán való éneklés több kanizsai szívhez eljut és ezen keresztül talán ők is eljuthatnak Krisztushoz.

Nagy boldogság volt, hogy ennek a csodálatos napnak a részesei lehettünk, csak azt sajnáljuk, hogy Újpestről nem voltunk többen. Mindenként bátorítunk arra, hogy a következő hasonló eseményre gyertek minél többen, hogy együtt ünnepelhessük Krisztushoz tartozásunk, és az Ő szeretetét minél több emberhez el tudjuk közösen juttatni.

De Colores!

Henter Ági és Zsolt

Boldogan jelentkeztem a nagykanizsai országos ultreyára. Számomra ez volt az első országos összejövetel. Igaz, kicsit féltem a korán keléstől, de így utólag mondom kár lett volna kihagyni. Nagyon nagy élményt adott számomra a sok tanúságtétel, a sok szép ének, a gyönyörű templom.

A mi kis csoportunkba azt fogalmaztuk meg, hogy sokat imádkozunk, és mindenki használja a saját talentumát, akkor karban tudjuk tartani magunkat. Fontosnak tartjuk a kiscsoportos találkozást is.

De Colores!

Pétervári Éva

Számomra is fantasztikus élmény volt a tegnapi nap!

Megérezni újból a közösség erejét, megérinteni a határtalan szeretet hatalmát, megerősítve: Krisztus számít ránk!

Külön örömmel töltött el kiscsoportos beszélgetés során újabb testvérek megismerése az ország különböző területeiről. Kiscsoportunk összefoglaló mondata az volt: közösséggel tudjuk karbantartani magunkat, amire a köztünk lévő távolság sem lehet akadály!

De Colores!

Kondás Judit

Az előcursillo éve gondolatához

A magyarországi cursillóban a következő évet az előcursillo tematikájának szenteljük, melyről Székely János atya a nagykanizsai országos ultreyán beszélt október 8-án.

Sokszor emlegetjük, tanítjuk a cursillo hétvégeken, hogy három – különböző feladattal felruházott – szakasza van magának a Cursillo-lelkiségnek, és ez a három együtt, kölcsönösen egymásra épülve adja a mozgalom felépítését, módszerét.

Most, hogy egy évet szánunk az előcursillo lényegének elsajátítására és elmélyítésére, ide hozom az Ideas Fundamentales meghatározásának két mondatát:

„Az előcursillo a személyek és környezetek felkutatása és kiválasztása, majd a kiszemelt résztvevők személyes előkészítése a cursillóra. Erre azért van szükség, hogy hatékonyabb legyen a cursillo, és főként az utócursillo küldetése.”

Úgy vélem, a legfontosabbak benne vannak a fenti két mondatban. A „személyek és környezetek felkutatása” nem okozhat nagy nehézséget a számunkra, hiszen ma, amikor ezeket a sorokat leírom, missziós vasárnapot ünneplünk, és a megállapítás, miszerint Magyarország missziós terület, a lehető legvalószerűbb megállapítás!

De vajon az én számomra, és valamennyiünk számára mit jelent a „kisz-

melt résztvevők személyes előkészítése a cursillóra”?

Mit értünk az alatt, hogy cursillisták vagyunk?

Megelégszünk-e azzal a feltétlenül szükséges eszközzel – amit a lelkiség, Eduardo Bonnin ajánl –, hogy kicsoporthoz tartozunk, amelyben osztozunk és feltöltődünk?

Kilépünk-e a saját, komfortos miliónból, az individualista hitéletünkből, és a 4B egyszerű eszközével megszólítunk-e kívülállókat?

A hétvégen többször beszélnek az atyák a samáriai asszony történetéről. Mi is valamennyien sokszor olvastuk, szemlélődünk róla. Vannak, akik úgy emlegetik az asszonyt, mint a cursillo egyik első képviselőjét. Sok igazsága van a megállapításnak. De most azt szeretném kérni, hogy Jn 4,1-42 szerint olvassuk újra, és mélyítsük el néhány fontos mondatát. Szeretném, ha most nem csak az első 28 verset olvasnánk el. Bár kétségkívül ez a legközismertebb, legtöbbet idézett rész, mondhatjuk „sláger”!

Fektessünk most nagyobb hangsúlyt a 28–42 verseknek. Engedjétek meg a merész hasonlatot: így 1–42-ig mutatja legjobban a Cursillo mondanivalóját, célkitűzését az idézett bibliai történet. Figyeljük meg az asszony szavaira kitóduló embereket! Vannak közöttük

kíváncsi, megértő, szenvedélyes, kételkedő, hitetlen emberek, és sorolhatnám még, hogy milyen lelkületűek. De abban mindannyian egyformák, hogy az asszony szavainak hatása alá kerültek, és kirohantak a házaikból, elhagyva a komfortjukat, csak hogy lássák Jézust! És az ő szavára sokan hinni kezdtek!

Ha nézzük Jézus és a tanítványok párbeszédét, a tanítványok is a megszokott gondolatokkal vannak, amikor hozzák az enni-valót Jézusnak. Kenyérről gondolkodnak csupán. De Jézus világosan elmondja, hogy Atyjának akaratát teljesíteni, ez az Ő eledele.

Teljesíteni az Atya akaratát, evangelizálni, ez a keresztény, a cursillista ember feladata!

Nézzük hát a városunkban élő embereket, keressük meg a szavakat, a tetteket, a példát életünkben, amellyel szaladhatunk feljűk a samáriai asszony lelkesülttségével!

Nem baj, ha a korsóból kiömlik a víz, és eláztatja a kötényünket! Nem baj, ha kioldódik a hajunk, a kendőnk, miközben szaladunk! Nem baj, ha azokhoz sietünk, akik eddig lenéztek bennünket, akik eddig nem értették a szavunkat, akik sajnálkoztak idealizmusunkon!

Mégiscsak a mi szavunkra fognak hinni!

De Colores!

Fabók Ildikó

V. Világultreya Fatimában

2017 centenáriumi év a fatimai jelenések és a Cursillo szempontjából is: 1917. május és október 13. között jelent meg több alkalommal a Szűzanya, és május 4-én született a Cursillo alapítója, Eduardo Bonnin. A cursillós világtitkárság szerepét ezekben az években betöltő Portugália ezért jövőre Fatimában hívja a világ cursillistáit az V. Világultreya-ra, hogy a Szűzanya oltalmába ajánlják a mozgalmat, és emlékezzenek az alapítóra. A szervezők 2017. május 4–7-ig gazdag programmal készülnek, amelynek csúcspontja a mozgalom felajánlása a Szűzanyának és maga a világuultreya szombat délután.

A Nemzeti Titkárság döntése alapján Magyarországról is indul zárandokcsoport erre az eseményre az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Boldog Özséb Titkárságának szervezésében és Székely János püspök atya lelkivezetésével. Gyertek ti is, menjünk együtt Fatimába, a Szűzanyához!

A 2017. május 3–8-ig tartó út költsége liszszaboni repülőjeggyel, szállodai elhelyezéssel 2–3 ágyas szobákban, félpanzióval, buszos utazással Fatimába és az ultreya költségeivel kb. 170.000 Ft. Annak érdekében, hogy a zárandokcsoport összetételében is megjelenhessen a Cursillo sokszínűsége, az útiköltségbe

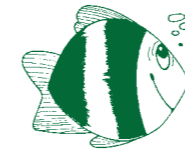
kb. 10.000 Ft adományt is beépítünk, amelyből olyan rászoruló testvéreink utazását finanszírozzuk, akik bár a lelkükben nagyon nagy utat tettek meg Krisztus felé, de Fatimába a mi segítségünk nélkül nem jutnának el. Az ő személyükre a cigány és a börtöncursillós titkárságoktól fogunk javaslatot kérni.

Jelentkezni az alábbi honlapon keresztül lehet, ahol az úttal kapcsolatos részletes és aktuális információkat is megtaláljátok: <http://bpcursillo.hu/hirek/fatima2017>

Jelentkezési határidő: 2017. január 15.

Információ: fatimaiultreya@gmail.com

Szieberth Máté

Cursillón voltunk...

91. női cursillo

Tahi, 2016. június 16–19.

Nagy hálával tartozom a cursillónak és Giuseppe-nek, aki oda elhívott. Már évek óta döntenem kellett volna a magánéletemmel kapcsolatban. Ez a néhány nap rávezetett a megoldásra, és végre sikerült olyan lépést tennem ebben a dologban, ami biztosan jó irányba visz. Sokat segített ebben az, hogy az imakönyvben olvasott személyes bejegyzések, üzenetek teljes mértékben megerősítették a lelkemet, és erőt adtak, hogy végre döntsek. Próbálok cursillós kicsoporthoz tartozni. Köszönök mindent, és nagy szeretettel gondolok az ott töltött napokra.

Hegyi Anikó

A cursillo számomra is élmény volt. Rengeteg erőt adott, ami Istenhez közelebb vitt. Érdekes volt megismerni új embereket és történeteiket. Jó volt látni, hogy hányfélek vagyunk, és mégis egyek Istenben. Megtapasztalhattam (és azóta is), Isten szeretetét, és érzem, hogy bizhatok benne akkor is, ha nem látom, hogy hova vezet. Nagyon jó érzés átélni ezt a megnyugtató bizalmat, hogy odaadhatom Neki életemet minden gondommal és örömmel együtt. Mérhetetlen hála, ami most bennem van. Hálás vagyok, hogy részt vehettem a cursillón, hogy annyi mindent tanulhattam Istenről, másoktól és magamról. Hálás vagyok, hogy észrevehettem, hogy mennyi mindenért hálás lehetek az életemben: örömeikért és megpróbáltatásokért egyaránt.

Hinsenkamp Anett

Nekem a 4. örök nap valóban küzdelmes, mint ahogy megjósolták a hétvégén, a lelki életem megváltozásával viszont mégis pozitívan tudok a nehézségekhez hozzáállni.

A hétvégén ezeket éltem meg: A gyónás alatt megtapasztaltam a pap

szavai által, milyen a kegyelmes Isten. Azaz bár vétkeztem, bűnös vagyok, mégse tartsam magam rossz embernek, mert ő ennek ellenére is szeret engem és megbocsát.

Az imának van ereje, ezt sokszor hallottam már, és tényleg tapasztaltam, mégse éreztem. A cursillo alatt és után folyamatosan érzem is már, és hatalmas segítséget ad a mindennapokban. Például, ha egy gyerekem viselkedése miatt érzem, hogy elkezdek forogni a vérem: imádkozom, hogy segítsen Isten lenyugodnom, és a szeretet útján reagálnom a viselkedésre. Már minimum két olyan alkalom is volt, amikor hihetetlen módon lenyugodott a fiam is, és azáltal, hogy szeretettel fordultam felé, úgy oldódott meg a probléma, hogy mindketten lelki nyugalommal lettünk túl rajta, nem pedig tele feszültséggel.

Ami még a hétvégén elkezdett foglalkoztatni, hogy érdemes az evangéliumot olvasni/hallgatni, hogy Isten mosolygós egyháza lehessünk. Így egyik asztaltársam példájára feliratkoztam a napi evangéliumra, és minden reggel elolvasom, vagy meghallgatom azt gyerekeimmel együtt. Ma a hároméves fiam kérte, hogy hallgassuk meg még egyszer.

Nagyon tetszett a „Szentlélek jöjj, lobogó láng”, meg az „Áldott az Úr, alleluja” kezdetű ének, így hazaérkezésem után ezekkel altattam fiamat. Többször kérte azóta is, hogy ezeket énekeljem. Ha az utóbbi éneket énekelem neki, nevet, jókedvre deríti.

Az ott megélt, tapasztalt dolgok így a 4. örök napra is hatással voltak/vannak. Remélem, az ott kapott derű és remény sokáig megmarad bennem.

De Colores!

Fodor-Várdai Veronika

86. férfi cursillo

Tahi, 2016. május 26–29.

Repülőrajt

A 85. férfi cursillo volt nekem az első.

A 86. pedig a második.

A 85. végén már éreztem, hogy nekem itt dolgom van. A munkatársi csapat tagja

volt Szieberth Máté, a 86. rektora. Kértem, ha bármiben tudom segíteni a munkáját, akkor hívjon, mert én szívesen csatlakoznék a csapatához.

Szép karácsonyi ajándékként decemberben felhívott, hogy számít rám munkatársként.

Olyan munkatársi csapatba kerültem, amely az első alkalommal már közösség volt. Még jó. Ez csak nekem volt első alkalom. Mindenki régről ismerte már a másikat. Én voltam csak új, de ezt fél év alatt soha nem éreztem. Köszönet a fogadtatásért, a segítségért! A csapat tagja lett Kiss Tibi is, aki az előző cursillón még „asztaltársam” volt, most meg együtt készültünk első beszédünkre.

Én a Tanulás – elmélyülés beszédet kaptam. Rágtam, gyúrtam, formálgattam. Aztán eljött a nap, amikor a felkészülés során rám került a sor, hogy elmondjam a beszédemet. Olyan szeretettel és együttérzéssel mondták el véleményüket az „öregek”, hogy meg sem éreztem, hogy új beszédet kell írnom. Tovább gyúrtam, s kaptam még egy alkalmat, hogy előadjam a javított verziót. Na, ebben sem volt köszönet.

Egy csodálatos hétvégét hozott össze Máté és Csáky Gyuszi Balatonszemen. A 11. kaposvári férfi cursillóra készülő csapattal töltöttünk szűk két napot. Itt velünk volt a másik csapat mellett Román Attila is, akinek varázslatos személyisége azonnal magával ragadott. A hazaúton Tibi kocsjában utaztunk hárman, s Tibi csak annyit tudott szólni Pesten, hogy: „Akkor most megérkeztünk...”

A beszédem még mindig nem volt jó, bár én nem értettem, hogy mi a baj, de mindent elfogadtam, megfogadtam. Értem én, dolgoznom kell még hitben való elmélyülésem feldolgozásával – gondoltam. S ez így volt jó.

Elérkezett a várva várt hétvége.

Két otthoni barátom is elfogadta a meghívást, s a jelöltek között ők is jelen voltak, miattuk is izgultam.

Nagyon izgalmas volt munkatársként is megélni az első hétvégét. Mondhatom, ugyanolyan izgalommal és nyitottsággal vettem részt ezen a cursillón is, mint az elsőn. Fárasszó, időnként feszültséggel te-

li, de mindenképpen felemelő volt a munka. Ez mind az asztalnál való helytállásra, mind a munkatársi csapatban végzett munkára igaz volt.

No, és ott volt a beszédem. Előtte egy elmélyült, szép ima a kápolnában, majd kiálltam a jelöltek, és a munkatársak elé egy méretes szilvás gombóccal a torkomban. (Tibi, mint mindig, most is mellettem állt buzdításával, imájával. Egyszer én is szeretnék így segíteni új cursillós munkatársamnak.)

Elkezdtem a beszédet, és azt éreztem, hogy milliós fordulatszámmal pörög velem a Föld, de teljes biztonságban vagyok a Jóisten tenyerén. Nem bírtam a könnyeimel, s alig vártam, hogy újra a kápolnában lehessenek, és hálát adhassak az életemért, a hitemért, a jelekért, a cursillóért. Mély és felemelő élmény volt.

Amit pedig nem hagyhat ki az élménybeszámolójából, aki részt vett már cursillón, az a záróünnepség. Barátaim is mélyen megindította a hétvége, de a végén csatlant az ostor. Hála rektorunknak, a zárón jelen lehetett a két jelölt barátom felesége, bár akkor még nem vettek rész cursillón. Ez az együttlét olyan katarzist váltott ki mindannyiukból, ami életre szóló élmény marad számukra. Ezért is köszönet Máténak.

Ugyan a 85. vége az volt, hogy most „le kell jönnünk a hegyről”, nekem ez csak nem akar összejönni. Megint megmutatta az Úr, hogy mennyire szeret, s nem akar elengedni. Én pedig veszem az adást, s szolgálók, segítők, dolgozom, ahogyan tudok. Otthon, munkahelyen, plébánián, cursillóban, ahol tudok. Sajnos gyengeségeim, hiányosságaim vagy korlátaim miatt nem teljesen adom magam mindig, mindenhol, de dolgozom, hogy minél teljesebben tudjak válaszolni a hívó szóra! S ez a hívó szó a cursillo felől nagyon határozottan szólt nekem. Hát, itt vagyok. Köszönöm Uram!

Bencze László

87. férfi cursillo

Tahi, 2016. szeptember 22–25.

Jézus szövetségese lettem

Sosem felejttem el a napot. Szeptember 22-e volt, csütörtök este. A váci komp-

ról néztem, ahogyan a nap a Pilis mögől hanyatlik, és utolsó sugarait Vácra veti. Nem tudtam, mi vár rám Tahiban. Csak azt, hogy senkit sem fogok ismereni. De biztos voltam benne, hogy ennél jobb most nem történhet velem. Ezekkel a gondolatokkal érkeztem meg a lelki gyakorlatos házba.

A kezdőkörben csak néztem az arcképeket. Ez az a 35 férfi, akikkel együtt lesznek három napig. Mindenki mondott pár mondatot, ezekből valójában nem sok minden derül ki. A körnek azonban már itt is ereje volt. Ez a kör együtt mozgott, együtt változott, együtt erősödött a hétvége alatt. A csütörtök esti keresztútól a vasárnap délutáni elkészülésig egyetlen csodálatos ívet írtunk le együtt, Jézussal.

Áldott összejövétel volt ez, ahol a Szentlélek olyan bőséggel áradt ki, mint a megváltozott férfikönyvek. Vasárnap hajnalban végre ki tudtam mondani imádság közben, hogy elfogadom Jézus szövetségét. Azt a szövetséget, amely létezésem óta fennáll, csak tartottam tőle, féltem igazán beleállni. A cursillón Jézus szövetségese lettem. Ezt a szövetséget már sosem akarom elengedni.

Óriási élmény és kegyelem volt számomra a cigány testvérek jelenléte is. Hatalmas embereket ismertem meg bennük, és „Csomót” tanultam tőlük.

Jézus vár. Mindenkit vár. Szerényen csak ennyit mond: „Pax vobis! Ego sum, nolite timere”. „Békesség Veletek! Én vagyok, ne féljete!”

A Jézussal való találkozás apostoli kötelességeket is adott nekünk. Az itt tapasztalt örömet és szeretetet kivisszük innen. Családjainkba, munkahelyünkre, a világunkba. Szent Efrémmel együtt imádkozom azóta is minden nap: „Életem Ura és Uralkodója, ne engedd hozzáma a jóra való restség, könnyelműség, pénzvágy és megszólás szellemét! Ajándékozd inkább szolgálódnak a józanság, alázatosság, állhatatosság és szeretet lelkét. Igen, Uram, Királyom! Add meg, hogy megismerjem bűneimet és meg ne ítéljem felebarátomat, mert áldott vagy örökkön örökké. Ámen”.

De Colores!

Bodor Mihály
Szent János-asztal

„Nem a származás a fontos, hanem az emberekben lévő szeretet”

Kedves Testvérek!

Kotricz József vagyok, Piliscsabai lakos. Néhány sorban szeretném elmondani nektek, hogyan változott meg az életem, amióta visszatértem a Jóistenhez, és hogyan éltem meg a cursillót munkatársként is.

Amikor jelöltként részt vettem az első cigány férfi cursillón 2015-ben, akkor változott meg az életem. Átértékelődött bennem minden, elhagytam a régi rossz életem, és egy új életet kezdtem, amiben a Jóisten van az első helyen. Azóta aktívan részt veszek az egyházi életben. Bozi Gyuri rektorunk nagyon hálás vagyok, hogy ekkora kegyelemben részesített, hogy meghívott Tahitófalura a 87. férfi cursillóra. Isten segítségével négy roma testvért magammal tudtam vinni a cursillóra jelöltként. A magyar testvéreknek szeretném megköszönni, hogy a cigányság felé nyitottak voltak. Jó volt látni, hogy egy-két magyar testvér, aki nem állt közel a cigánysághoz, a záróünnepélyen már ők is barátként tekintettek a roma jelöltekre, ezért köszönettel tartozom nekik.

Nem a származás a fontos, hanem az emberekben lévő szeretet, csak ki kell nyitni a szívünket és a Jóisten a számunkra helyes útra terel bennünket!

Kotricz József

3. női cigány cursillo

Máriabesnyő, 2016. szeptember 29. – október 2.

„...másokkal megosztva még jobban felgyúl a lángja a bennem élő hit tüzének”

Nagy öröm volt számomra, hogy másodszorra is átélhettem, Jézus hívását, ölelését, szeretetét a cursillo által, egy közösséget alkotva. Mindennapjaimban érezhető és jelen van a hit, de úgy gondolom, hogy másokkal megosztva még jobban felgyúl a lángja a bennem élő hit tüzének. Még különösebb érzés, ha ezt a szeretetet, ami bennem él Isten felé, azt az szeretet arra is alkalmazza, hogy másokban erősebbé és élőbbé tegye. Jó magam is cigány származású ember

vagyok, aki eleinte csak arról tudott, hogy van Isten, hitt is benne, de vallását nem gyakorolta. Nagy segítség volt számomra, hogy részt vehettem a cursillón (mint jelölt), mert általa felfedezhettem magamban azt az úrt, amelyről nem tudtam, hogy mi miatt alakult ki bennem. Erre rádöbben csak segítséggel tudtam. Amikor felkért a Dóri munkatársnak, öröm volt számomra, és úgy gondoltam, hogy ami akkor bennem volt érzés, mint jelöltben, ugyanazok az érzések lakoznak a mostani jelöltekben, tehát szükségét tartottam annak, hogy segítők legyenek. Mégpedig abban, hogy felfedezhesék magukban ők is az úrt, és betöltsék azt Isten szeretetével. A beszédemet is úgy próbáltam megírni a jelöltek számára, hogy abból érezhetővé váljon, hogy egykor én is a gátlás és a bátortalanság volt a jellemző. Ennek okán jó ötletnek tartottam azt is, hogy csak a cigány népcsoport van megcélozva, mert tudtam, hogy így könnyebb lesz megnyitniuk, és bensőségebbé válik majd ez a négy nap. (Általában a cigány emberek tartanak attól, hogy esetleg kiközösítik őket a nem cigányok.) Volt az asztalunknál egy olyan résztvevő, akiről azt gondoltam, hogy nem fog magáról beszélni, bezárkózik, de kellemesen csalódtam benne, mert talán a legjobb beszélgetések neki voltak köszönhetőek. Sokat köszönhetünk az atyáknak (Zsolt atya és István atya), akik lelkivezetői voltak a cursillónak, mert általuk még könnyebbé vált, hogy a jelöltek kiadhassák magukból azt, ami a lelküket nyomta, mert azok elhagyásával jobban átélhették, ami körülöttük zajlott. Célommá vált, hogy minél több

testvérem részt vegyen cursillón, amelyen keresztül tanulhat a hitről, és hogy melyek azok a lépcsőfokok (szentségek felvétele, házasságuk rendezése), amelyek által közelebb és még közelebb kerülhetnek a világgal egyedüli, legcsodálatosabb és leghitelesebb teremtőjéhez, a Jóistenhez. Valószínű, hogy sokak számára a cursillo, amelyen részt vettünk, utat nyit ahhoz, hogy elsősorban magukat, másodsorban pedig hogy másokat is erre az útra tereljének. A záróünnepség alkalmával azt vettem észre, hogy sikeres volt a munkánk, mivel az összes jelöltből a szeretet és a hála áradt, mert olyan dolgokban volt részük, elmondásaik szerint, mely egész életükre kiható. Akkor éreztem legjobban, hogy egy új cigány közösség vesz körül, amelynek én is tagja lettem, amikor együtt elénekeltük a cigány himnuszot az oltárnál. Felemelő érzés volt. Szeretném, ha a Jóisten abban a kegyelemben részesítene, hogy minél többször tanúja legyek annak, amit a négy napban alkalmam volt átélni, és látni azt, ahogyan mások is átélnek.

De Colores!

Hummelné Oláh Éva
Boldog Jolán-asztal

„Isten előtt egyformák és egyek vagyunk”

Kedves Testvérek!

Kotricz Katalin vagyok, Nagysápon élek kislánnyal és az élettársammal. Na-

gyon örülök, hogy jelöltként részese lehettem az első női cigány cursillónak 2015-ben Szegeden, és megismerhettem Jézust. Majd kis idő múlva az élettársam is. Nagyon mélyen érintett a cursillo, erős volt bennem a vágy, hogy újra át szeretném élni ezt az érzést. Ez évben Varjú Viktória ajánlásával Weisz Dóri megkért, hogy legyek munkatárs a 2016. november 29-től október 2-ig tartandó női cigány cursillón Máriabesnyőn, és én nagy örömmel igent mondtam. Hála vagyok Vikinek, Dóri-nak és nem utolsó sorban a Jóistennek, hogy részese lehettem ennek a gyönyörű cursillónak. Jó volt látni, ahogy a jelöltek más-más formában megérintette a Szentlélek, volt aki az egyik munkatárs mosolyában döbönt rá a Jóisten szeretetére! Voltak olyan roma testvérek, akikkel azelőtt csak köszönőviszonyban voltunk, és bár ismertük egymást régóta, de sosem beszélgettünk. A cursillo alatt barátok és az Úrban testvérek lettünk, azóta napi szinten tartjuk a kapcsolatot. Hála vagyok az atyáknak, a jelöltekért és a munkatársakért is, egy erős egységet képeztünk. A nem cigány munkatársaknak külön köszönet, hogy három napot a roma jelöltek lelkére fordítottak, és szívükön viselték a cigány asszonyok, lányok fájdalmait, örömeit. Érezte velünk és a jelöltekkel is, hogy Isten előtt egyformák és egyek vagyunk. Ő nem válogat. A jelöltek új barátta, Jézussal tértek haza. De Colores!

Kotricz Katalin

Alapítványi beszámoló 2016.

Kedves Cursillós Barátaink!

Az év végéhez közeledve a Cursillo Alapítvány pénzügyi helyzetét áttekintve elmondhatjuk, hogy 2016-ban jó évet zárunk.

Bevételeink évek óta kétféle forrásból adódnak:

- a személyi jövedelemadó (szja) 1%-ából,
- az általunk befizetett adományokból.

A „Palanca fillér” akciót 2014-ben hirdettük meg először, két alkalommal is, a tavaszi és az őszi cursillók idején, ami

nem várt sikert hozott. Ezen felbátorodva azóta minden évben megismételjük felhívásunkat. Akciónk ezúttal is sikerrel zárult! Végtelenül nagy örömet okoz ez számomra, látni a sok nagylelkű adományozót! Hála és köszönet ismételt nekik! Értük mondott imánkkal adunk hálát az Úrnak segítségükért.

Nagy segítséget jelentett ebben az évben, hogy a Boldog Ceferino Alapítvány az általunk szervezett cursillókon résztvevő cigány testvérek részvételi díját tel-

jes egészében átvállalta, összesen 360 ezer Ft összegben.

Fenti források együttesen lehetővé tették, hogy támogatást nyújtsunk ez évben a Tahiban 6 cursillón lévő jelöltek és munkatársak részvételi díjaihoz - alkalmanként 30–50.000 Ft összegben.

Ezekből a bevételekből tudtuk fedezni a De Colores újság szokásos karácsonyi lapszámának nyomda- és postaköltségeit (150 E Ft), továbbá feltöltöttük raktárunkat cursillós keresztel.

Nagy öröm és haszon az alapítvány számára, amikor magasabb összeg érkezik, de ugyanolyan hálásak vagyunk a kisebb adományokért is!

Néhány éve kezdett elterjedni az a gyakorlat, hogy ugyanattól a személytől havi rendszerességgel 1000–2000 Ft érkezett az alapítvány számlájára. Ha ezt a formáját választjátok a támogatásnak, adjatok a számlavezető bankotoknak megbízást a rendszeres átutalásra.

Úgy hiszem, ez egy nagyon jó formája a támogatásnak! Talán a havi 1000–2000 Ft nem nagyon megterhelő az adományozónak, ugyanakkor az alapítványnak és nehezebb sorsú jelölteknek igen sokat jelent! Ha teheted, csatlakozz Te is ehhez az akcióhoz!

Itt hívnám fel a figyelmeteket arra, hogy a De Colores újságot a frissen végzettek csak a végzést követő évben kapják ingyen! Utána már csak azoknak tudjuk

postázni, akik bármilyen csekély mértékű összeget küldenek az alapítványnak! Eddigi adományaitokat hálásan megköszönve bízunk jövőbeni támogatásokban.

Pallos Zsuzsa
alapítványi titkár

Cursillo Alapítvány
1091 Budapest Üllői út 145.
Számlaszám: 11710002-20080949

Egyházmegyei cursillo hétvégék 2017-ben

Helyszín: Tahi, Szív Lelkiségi Központ

Időpontok, rektorok:

■ 89. férfi cursillo: 2017. február 9–12.,
rektor: Juhász Károly <juhaszkároly60@gmail.com>	■ 90. férfi cursillo: 2017. június 15–18.,
rektor: Telek Zoltán <telekz@monolith-it.hu>
■ 93. női cursillo: 2017. február 23–26.,
rektor: Varjú Viktória <varju.viktoria7@gmail.com>	■ 95. női cursillo: 2017. augusztus 17–20.,
rektor: Juhász Katalin <juhaskat@gmail.com>
■ Lelkigyakorlat: 2017. március 24–26.,
szervező: Korai Szandra <szandikorai@gmail.com>	■ 91. férfi cursillo: 2017. szeptember 7–10.,
rektor: Várdai Pál <vardai.pal@gmail.com>
■ Cursillo a Cursillóért: 2017. május 18–21.,
rektor: Várdai Judit <vkollarjudit@gmail.com>	■ 96. női cursillo: 2017. november 9–12.,
rektor: Korai Szandra <szandikorai@gmail.com>
■ 94. női cursillo: 2017. május 25–28.,
rektor: Román Henrietta <romanheni72@gmail.com>	■ 92. férfi cursillo: 2017. november 16–19.,
rektor: Csákó Gyula <csakoyg@gmail.com>

Jelentkezési lap letölthető a <http://www.bpcursillo.hu/jelentkezes> oldalról.

Némelyek azt gondolják:

„Isten távol van. A pokolba jutok..., annyi vétket elkövettem.”
De ha te el is követtél sok mindent, sok ocsmányságot, ő nagyon boldog lesz,
és ünnepet rendez, ha közeledsz hozzá, hogy bocsánatot kérj.
—Ferenc pápa

Vezetők iskolája – 2017. 1. félévi időpontok

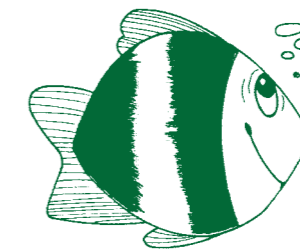
Helyszín: IV. Szent István tér 21.

(Újpesti Főplébánia, az Egek Királynéja Templom közelében, M3 Újpest Központ megállótól
5 perc séta.)

Gyülekezés 1/2 6-tól, kezdés 6 órakor.

Időpontok:

január 17.
február 14.
március 14.

április 18.
május 9.
június 13.

Mi a vezetők iskolája?

A vezetők iskolájában – bár igazából nem is iskola, és nem is vezetőknek szól – gyűlnek össze azok, akik szeretnének és tudnak tenni a cursillóért. Ez alkalom az elmélyülésre a Cursillo lelkiségében és főleg a barátkozásra egymással és Krisztussal.

Havonta (minden hónap második keddjén) tartunk egy összejövetelt, ahol kiscsoportozunk, Székely János püspök atya tanítását és civil tanúságtételeket hallgatunk meg, majd szentségimádással és szerény agapéval zárjuk az alkalmat 8–1/29 körül.

A vezetők iskolája célja, hogy a Cursillo

kovásza legyen. Az a lelkesítő mag, amely élteti az egész mozgalmat.

Fontos az is, hogy ahol a 'vezetők iskolája' elnevezés kialakult, ott a munkatársakat is vezetőknek hívják, hiszen ugyanazt a szerepet töltik be a cursillo hétvégén, mint a ható emberek, a vezetők (Ti mind!!), akik a negyedik örök napon kegyelmi életet élve a környezetüket formálják.

Az 'iskola' szót is jobban megértjük, ha nem egy épületre, oktatási intézményre vagy hasonlóra gondolunk, hanem a művészet- vagy tudománytörténetben emlegetett iskolákra, vagyis nagy hatású művészek, tudósok vagy gondolkodók

és követőik körül kialakuló csoportosulásra, akik egymásra is hatással továbbviszik és továbbfejlesztik az örökséget. Ilyen értelemben beszélünk „iskolateremtő munkásságról” is. Ilyen iskolát formált Krisztus is az apostolokkal és a vezetők iskolájának is az az ideálja, hogy Krisztus iskolája legyen. Tapasztaljuk meg a vezetők iskolájában együtt Krisztus iskolateremtő kegyelmét!

Szeretettel várunk minden cursillót végzett testvérünket!

Szieberth Máté

Tartsuk életben a reményt, hagyjuk, hogy Isten megleljen bennünket,
és éljünk örömben!
—Ferenc pápa

RÉGIÓK ADATAI ÉS RENDSZERES TALÁLKOZÓK

Észak-pesti régió

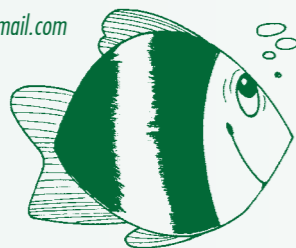
Egek Királynéja főplébánia
IV. Szent István tér 21. (a plébánia épületében)
Minden hónap első hétfőjén, este 6 órakor ultreya
Körössi Gábor korossygabor@freemail.hu
Bernolák Melinda bernolak35@gmail.com
+36-20-450-0292

Rákosmente régió

Budapest-Rákocsaba-Újtelep, Árpád-házi Szent Erzsébet plébánia
XVII. Szabadság sugárút 39.
Minden páratlan hónap utolsó szombatján, de. ½ 10-12 között ultreya
Telek Mihály telekmihaly@t-online.hu
+36-30-514-0961

Kelet-pesti régió

Budapest-Rákosszentmihály, Szent Mihály plébánia
XVI. Templom tér 3.
Minden páros hét csütörtökén, este 6 órakor kiscsoport a plébánián.
Negyedévenként ultreya, külön meghirdetve
Maróti Lászlóné Gabi maroti.gabi@gmail.com
+36-30-338-4248

Zugló

Herminamezői Szentlélek Plébánia Községi Ház
XIV. Kassai tér 34.
Találkozási időpontok a honlap régiós hírek rovatában
Földes Mária foldes.maria55@gmail.com

Dél-pesti régió

Budapest Külső-Ferencvárosi Szent Kereszt Plébánia
1091 Budapest, Üllői út 145.
Pesti-Déli Espereskerület
Guzsaly Barnabás guzbar2011@gmail.com

Észak-budai régió

Széphalmi Jézus Szíve Plébánia
II. Bp., Kossuth L. u. 13.
Ultreyák külön meghirdetve a honlap régiós hírek rovatában
Marosiné Váradai Andrea marosineandi@gmail.com

Bel-budai régió

Szent Kereszt Templomigazgatóság
XII. Táltos u. 16.
Megyeri Attila megyeri.attila@citronut.hu
+36 30 565-9587

A remény, Isten abszolút ingyenes ajándéka úgy tör be életünkbe,
mint ami nem jár nekünk, s mint ami túlszárnyalja az igazságosság minden
törvényét.

— XVI. Benedek pápa

Kedves Cursillós Barátunk!

Előfizetés a De Colores újságra

A frissen végzetek 1 évig ingyenesen kapják az újságot. Utána csak annak tudjuk küldeni, aki csekély adományt küld a Cursillo Alapítvány részére!

Ha ez gondot okoz neked, de szeretnéd megkapni postán az újságot, kérjük, jelezd a titkárság felé!

Cursillo Titkárság

1051 Budapest, Hercegprímás u. 7.
Fogadóóra hétfőnként 9-11-ig.
Telefon: 06-30/ 971-6858

Ha hozzá tudsz járulni a *De Colores*, az Esztergom-budapesti Cursillo hírlevelének nyomtatási- és postázási költségeihez, vagy támogatni szeretnéd a Cursillo Alapítvány működését, az alábbi számlaszámra küldheted adományodat:

Cursillo Alapítvány

1091 Budapest, Üllői út 145.
Számlaszám: 11710002-20080949
Adószám: 18051506-1-43

De Colores

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Cursillo Mozgalom Boldog Özséb Titkárságának hírlevele

A szerkesztőség e-mail címe: cursillo.szerkesztoseg@gmail.com

Nyomdai előkészítés és gyártás: Pharma Press Nyomdaipari Kft.

Az újság megjelenését támogatta:

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Cursillo Titkárság

1051 Budapest

Hercegprímás utca 7.

DM